Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Maria Alexei)
Dosarul nr. 2r-1529/25 (2-25079106-02-25r-30072025)

D E C I Z I E

11 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și ***** Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Evelina Marianciuc,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025, prin care a fost respins demersul,

în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Evelina Marianciuc cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului Vasile Botnari,

c o n s t a t ă:

Poziţia instanţei de fond:

La 02 iunie 2025, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a depus în instanța de judecată un demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării în privința debitorului Vasile Botnari.

În argumentarea demersului, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a invocat că în procedura sa se află documentul executoriu nr.2-107/17 din 27 martie 2018, emis de Judecătoria Strășeni privind încasarea de la Botnari Vasile în beneficiul lui Donică Iurie a datoriei în sumă totală de 328 413,92 lei.

Întru executarea hotărîrii menționate, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse măsurile de asigurare a executării şi acţiunile de executare în conformitate cu prevederile art.art.62, 63 Cod de executare.

Astfel, prin încheierea nr.059-948/18 din 28 martie 2018, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză şi numită în condițiile art.62 Cod de executare, procedura de conciliere a părților, la care debitorul fiind somat legal nu s-a prezentat, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la demers.

Executorul judecătoresc a mai indicat că în scopul asigurării executării documentului executoriu, debitorului i-a fost aplicată interdicția la Departamentul Cadastru, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept și la Băncile comerciale ale RM, în urma căruia s-a constatat că debitorul deține bun imobil – teren agricol cu suprafața de 0,0722 ha, cu drept de proprietate, în coproprietate Gavajuc Viorica și care nu este divizat, are mijloc de transport de model Hyundai Poni, înregistrat cu drept de proprietate, și cota parte 100% din întreprinderea SC Viovig Trans SRL.

Menționează că discutând de multe ori cu debitorul s-a constatat că acesta de fiecare dată amână achitarea datoriei, dar plățile nu au mai parvenit.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 aprilie 2019, debitorul Botnari Vasile a fost constatat vinovat în comiterea contravenției conform art. 318 alin.(1) Cod de executare.

Menționează că debitorul activează în cadrul Întreprinderii Amelia Agro Fruct SRL, totodată în cadrul Întreprinderii Mistin Com SRL, cu un salariu formal care nu atinge nici salariul minim de economie. Întreprinderea Amelia Agro Fruct SRL este scrisă pe Botnari Mădălina, ruda acestuia, cu un venit lunar formal de 1 240 lei.

Astfel, luând în considerație atitudinea debitorului, faptul că acesta activează, permanent circulă peste hotarele țării, dar nu își onorează obligațiile conform hotărârii Judecătoriei Strășeni, definitive și irevocabile.

Precizează că concomitent în privința debitorului au fost aplicate restricții în conformitate cu imperativele legale, dar măsurile aplicate n-au determinat executarea efectivă a documentului executoriu, astfel, creditorul urmăritor a înaintat cerere prin care solicită aplicarea interdicției la ieșirea din țară a debitorului, motiv din care solicită aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării față de debitorul Botnari Vasile, cu ultimul domiciliu în r-ul Strășeni, sat. Lozova, str. Biruinței, nr. 3, pe un termen de 6 luni.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025 a fost respins demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Botnari Vasile, ca neîntemeiat.

Solicitarea recurentului:

La 30 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei decizii de admitere a demersului.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de recurs, recurentul executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond.

Relevă că a prezentat instanței probe despre aceea, că executorul judecătoresc a îndeplinit și efectuat toate acțiunile și măsurile posibile, în vederea executării documentului executoriu. Însă, deoarece ultimul, figurează ca fiind angajat oficial cu salariu de 4600 MDL, în perioada de la intentarea procedurii și până la moment nu a procurat în proprietate bunuri, nu dispune de mijloace financiare în conturi, nu are venituri oficiale, executorul judecătoresc nu are posibilitate reală și obiectivă de a executa efectiv și eficient documentul executoriu. Ca consecință, nu este clar, ce acțiuni și măsuri trebuiau întreprinse de executorul judecătoresc, în situația în care, debitorul oficial nu dispune de bunuri și venituri, dar dispune de posibilitatea de a utiliza mijloc de transport Audi A6, pentru care în decembrie 2024 a perfectat polița de asigurare.

Referitor la argumentul instanței potrivit căruia executorul judecătoresc nu efectuează acțiuni și măsuri la fiecare 15 zile, accentuiază că au fost îndeplinite toate măsurile și acțiunile posibile de efectuat, fiind monitorizată în permanență situația financiară și proprietățile debitorului, deoarece până în prezent în privința debitorului sunt aplicate măsuri de asigurare a executării, cum sunt: interdicțiile necesare, sechestre, cum și alte măsuri care sunt posibile, aplicate la instituțiile și organele abilitate.

Mai mult, instanța de judecată a fost informată, că debitorul circulă peste hotarele țării folosind pașaport eliberat de autoritățile române, urmare a cărui fapt nu este posibil de verificat periodicitatea plecării lui peste hotare. Dar, faptul că debitorul se deplasează peste hotare cu utilizarea pașaportului român a fost probat în cadrul procesului inițiat de creditorul Donica Iurie împotriva Statutului R.Moldova (reprezentat de MJ), urmare a cărui fapt, instanța a și constatat încălcarea termenului rezonabil de executare a documentului executoriu. Or, în cadrul respectivului proces, urmare a interpelării informației de instanța de judecată, Poliția de Frontieră a informat, că debitorul se deplasează peste hotarele R.Moldova, utilizând pașaportul român. Însă, în asemenea situații, executorul judecătoresc nu poate vedea aceste traversări în baza de date ACCES, deoarece sunt reflectate doar traversările cu utilizarea actelor eliberate de autoritățile moldovenești.

La fel, faptul examinării superficiale a cauzei din partea instanței de judecată se demonstrează și prin concluziile și argumentele acesteia, care sunt greșite și vin în contradicție cu materialele procedurii de executare care i-au fost prezentate.

Astfel, instanța declară că creditorul a solicitat înaintarea demersului de aplicare a interdicției pentru părăsirea țării în privința debitorului prin cererea din 11 martie 2020. Momentul dat nu corespunde realității, deoarece instanței de

judecată i-au fost prezentate probe, că demersul a fost înaintat la cererea reprezentantului creditorului, care a fost înaintată executorului judecătoresc în aprilie 2025. Cu atât mai mult este greșit argumentul respectiv al instanței de judecată, în situația în care creditorul în iunie 2024, la fel a înaintat cerere similară, în temeiul căreia, executorul judecătoresc a înaintat demers care a fost admis de instanță.

Astfel, concluzionează că instanța de judecată nu a dorit să audă executorul judecătoresc și a adoptat o atitudine de apărare a drepturilor și intereselor debitorului în detrimentul drepturilor și intereselor creditorului, respingând demersul înaintat din simplu motiv că măsura cerută ar fi încălcat dreptul la libera circulație a debitorului. Însă, după cum a indicat, instanța de judecată a omis faptul că debitorul intenționat și cu rea-credință se eschivează de la executarea unei obligații instituite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, fapt care generează încălcarea dreptului creditorului atât la proprietate, garantat de art. 1 Primul Protocol CEDO, cât și dreptul creditorului de a beneficia de un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 CEDO, deoarece ultimul nu poate obține o finalitate în cadrul respectivului litigiu. Or, potrivit practicii CtEDO, procedura judiciară nu se finalizează doar cu adoptarea unei hotărâri judecătorești irevocabile, ci odată cu executarea acesteia, creditorul beneficiind de protecția art. 6 paragraf 1 CEDO până la finalizarea procedurii de executare.

La capitolul numit, Curtea Europeană a statuat că art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului protejează dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzei întrun termen rezonabil, în materie civilă și penală. Acest drept ar rămâne iluzoriu dacă nu ar include și faza de executare a hotărârilor judecătorești definitive. Însă, Convenția are în vedere drepturi efective, concrete, dar nu iluzorii, așa cum a stabilit CtEDO în jurisprudența sa, începând cu cauza Artico vs Italia. În prezentul caz, creditorul Donica Iurie dispune de un asemenea drept și interes real, efectiv și concret, dar nu poate beneficia de acest drept, inclusiv și datorită modului în care acționează instanțele naționale, la caz, modul în care a fost soluționat demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului. Or, reiterăm că executorul judecătoresc a efectuat și întreprins toate măsurile posibile și necesare, însă, datorită cadrului legal și normativ existent, nu pot fi urmărite bunurile și veniturile debitorului, acesta înregistrându-le pe persoane terțe, interpuse, ascunzând veniturile reale, înregistrând oficial venituri mizere, care nu permit executarea efectivă, eficientă și reală a hotărârii judecătorești.

Reiterează că eventuala respingere a recursului, care va avea ca efect menținerea soluției de respingere a demersului, are ca consecință neexecutarea extrem de îndelungată a unei hotărâri judecătorești irevocabile, moment care duce la încălcarea dreptului creditorului de proprietate, garantat de art. 1 Primul Protocol

CEDO și a dreptului de a beneficia de un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 CEDO, fapt pentru care Moldova a fost sancționată de multiple ori de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (cauzele Lipatnikova şi Rudic vs Moldova; Deordiev vs Moldova și, recent, cauza Mereacre și alții vs Moldova, hotărârea din 18.01.2024). Cu referire la cauza Mereacre și alții vs Moldova, hotărârea din 18.01.2024 accentuează că CtEDO, inter alia, a acordat reclamanților despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat și a obligat statul la plata pentru costuri și cheltuieli. Potrivit hotărârii numite Curtea Europeană a notat că procedurile de executare sunt pendinte la nivel național (cu excepția cererii nr. 11785/13) și că reclamanții mai au posibilitatea de a obține executarea hotărârilor favorabile lor în cadrul procedurilor interne. Prin urmare, Curtea a reţinut că Guvernul ar trebui să utilizeze mijloacele adecvate pentru a asigura executarea hotărârilor în favoarea reclamanților.

Însă, după cum se atestă din încheierea instanței de fond, contestată prin intermediul prezentului recurs, autoritățile naționale nu doresc să utilizeze mijloace efective, reale și adecvate pentru a asigura executarea hotărârilor judecătorești irevocabile, acordând prioritate drepturilor și intereselor debitorilor, acționând în calitate de apărători ai ultimilor în detrimentul drepturilor și intereselor creditorilor, încălcarea cărora din partea debitorilor a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Astfel, concluzionează că refuzul instanței de judecată de a aplica măsura de asigurare cerută, sub formă de interdicție de a părăsi țara, în situația în care executorul judecătoresc a demonstrat și a probat faptul efectuării și îndeplinirii tuturor acțiunilor și măsurilor posibile, demonstrând necesitatea instituirii măsurii cerute în demers, are ca consecință doar încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești, ceia ce duce la încălcarea drepturilor creditorului garantate de art. 1 Primul Protocol și art. 6 paragraf 1 CEDO.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil a stabilit că încheierea recurată a fost emisă la 17 iunie 2025, fiind remisă în adresa executorului judecătoresc și recepționată de acesta la data de 14 iulie 2025, fapt confirmat prin semnătura din avizul de recepție de la f.d.57.

Astfel, potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, recursul depus de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025 se consideră a fi declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Din materialele cauzei s-a constatat că spre executare silită a fost înaintat documentul executoriu nr. 2-107/2017 din 27 martie 2018, emis de Judecătoria Strășeni, privind încasarea de la Botnari Vasile în beneficiul lui Donica Iurie datoria în sumă totală de 328 413,92 lei.

Prin încheierea din 28 martie 2018, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a primit spre executare documentul executoriu nr. 2-107/2017 din 27 martie 2018, iar întru asigurarea acestuia prin încheierea din 28 martie 2025 a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, precum și mijloacele bănești ale debitorului, în limita sumei urmărite, (f.d.3, 9).

Prin încheierea nr. 059-948/18 din 20 aprilie 2018, s-a dispus continuarea executării silite a documentului executoriu nr. 2-107/2017 din 27 martie 2018, emis de Judecătoria Strășeni privind încasarea sumei de la Botnari Vasile în beneficiul creditorului Donică Iurie suma de 328 413,92 lei, iar, în perioada 14 iunie 2018- la 16 octombrie 2024 a expediat în adresa debitorului Botnari Vasile, din r-ul Strășeni, sat. Lozova, str. Biruinței, nr. 3, copiile actelor procedurii de executare, precum și citația de prezentare, care a fost recepționată de către debitor la data de 26 mai 2019, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS2004390560AS.

Conform procesului-verbal de ieșire la fața locului nr. 059-948/18 din 21 mai 2018, executorul judecătoresc Marianciuc Evelina, efectuând controlul la fața locului pe adresa debitorului Botnari Vasile în r-ul Strășeni, sat. Lozova, str. Biruinței, nr. 3, a stabilit faptul că după declarațiile părinților debitorului, fiul său nu locuiește la adresa dată, dar vine foarte des, scrisorile, fiind transmise debitorului de către mama acestuia, astfel a lăsat repetat mamei citația pentru a-i fi transmisă debitorului pentru a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, (f.d.19).

Conform procesului-verbal de ieșire la fața locului nr. 059-948/18 din 6 iunie 2019, executorul judecătoresc Marianciuc Evelina efectuând controlul la Primăria

sat. Cățeleni, r-nul Hîncești, din declarațiile Primarului a stabilit că debitorul Botnari Vasile împreună cu socrul său prelucrează viță-de-vie în localitate, dar în legătură cu faptul că inginerul cadastral la moment nu este pe loc, nu poate să dea o informație mai complete, (f.d.20)

Totodată, potrivit extrasului din baza de date SIC Acces Web, debitorul Botnari Vasile *****, născut la *****, IDNP ***** are înregistrat domiciliul în r-ul Strășeni, sat. Lozova, str. Biruinței, nr. 3, (f.d.41)

Iar, conform extrasului din baza de date Acces Web privind informațiile despre debitor din 26 mai 2025, rezultă că după Botnari Vasile sunt înregistrate bunul imobil cu număr cadastral *****, bunul mobil - mijloc de transport cu număr de identificare ***** (iar conform informației de asigurare se indică că debitorul a asigurat autoturismul de model Audi A6, VIN Cod ***** la Compania de Asigurare Grawe Carat Asigurări la 24.12.2024), deține mai multe conturi bancare în instituțiile bancare din Republica Moldova, însă, pe care nu sunt mijloace financiare.

Totodată, prin informația nominalizată se reține că debitorul este angajat al SRL Mistin Com, în calitate de manager (șef) în transporturi cu salariu de 3 245,00 lei, precum și în calitate de conducător auto la SRL Amelia Agro Fruct, cu un salariu de 1 375,00 lei, (f.d. 48-49).

La fel, potrivit extrasului SIC Acces Web privind traversările frontierei în privința debitorului Botnari Vasile urmează că ultimul în perioada 29 octombrie 2020 – 9 iunie 2023 a avut ieșiri și intrări pe teritoriul Republicii Moldova, iar ultima intrare pe teritoriul Republicii Moldova a avut loc la 9 iunie 2023, prin intermediul punctului de trecere PTF Chișinău-Aeroport, (f.d.44-46)

Iar, potrivit extrasului din baza de date Acces Web din 26 mai 2025 publicată de către Poliția de Frontieră, urmează că debitorul Botnari Vasile nu are înregistrată nici-o ieșire de pe teritoriul RM, (f.d.49).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția dată de prima instanță este corectă.

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, *la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti*.

Potrivit art. 64 alin. (1) din Codul de executare, *interdicţia de a părăsi tara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii*

acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

Colegiul judiciar subliniază că din conținutul dispozițiilor legale enunțate se impun cîteva condiții în prezența cărora debitorului i se poate aplica interdicția de părăsire a țării, și anume: prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare și plecarea debitorului ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești precum și pentru înaintarea prezentului demers este necesară cererea creditorului, prin care acesta solicită aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara, ceea ce în cazul din speță se confirmă prin actele dosarului, (f.d.36).

În ce privește primul aspect - necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare, Colegiul relevă că pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor, urmează a fi argumentată imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare în lipsa acestuia, ținând cont de conținutul legii, al documentului executoriu, opiniei creditorului sau executorului judecătoresc.

La caz, instanța de recurs constată că demersul înaintat de executorul judecătoresc nu corespunde cerinței descrise, având un conținut general. Or, executorul judecătoresc a solicitat aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor fără a indica în concret motivele care stau la baza acestei solicitări, limitându-se în a invoca imposibilitatea executării documentului executoriu, fără a explica care anume acțiuni de executare sunt imposibil de a fi întreprinse în lipsa debitorului și în ce mod prezența acestuia va duce la executarea documentului executoriu.

În acest context, Colegiul punctează că simpla menționare a normei de drept, care acordă posibilitate aplicării interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor, nu poate substitui motivarea acțiunilor executorului judecătoresc și aduce o neclaritate în privința motivelor pentru care se solicită aplicarea acestei măsuri.

În ce privește al doilea aspect, Colegiul judiciar menționează faptul că pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor, este indispensabil probarea faptului că plecarea debitorului ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

La acest capitol, Colegiul civil menționează că conform art. 2 alin. (1) și (2) din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui Stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reședința sa. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.

Totodată, potrivit alin. (3) şi (4) al aceluiași articol, exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranță publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Prin urmare, interdicția de a părăsi tara, constituie o imixiune a statului în dreptul fundamental al debitorului - libertatea de circulație - garantat de Convenție. Aplicarea acestei măsuri este o consecință a ineficienței măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu.

Respectiv, executorul judecătoresc trebuie să argumenteze și să dovedească că ieșirea debitorului peste hotarele țării ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul judiciar relevă că deși la materialele cauzei este anexată informația cu privire la intrările și ieșirile din țară a debitorului, (f.d.44-46), acest fapt nu justifică necesitatea aplicării interdicției de a părăsi țara, or, urmează a fi luat în calcul și faptul că plecarea debitorului peste hotarele țării să nu fie determinate de însăși buna-credință în vederea executării corespunzătoare a obligațiilor cuprinse într-un document executoriu.

Colegiul civil subliniază că executorul judecătoresc nu a motivat demersul înaintat și nu a indicat careva circumstanțe din care se poate deduce că neaplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului, în cazul plecării acestuia peste hotarele țării, ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În astfel de împrejurări, Colegiul civil ajunge la concluzia că instanța de fond corect a conchis asupra faptului că de către executorul judecătoresc nu au fost administrate probe pertinente sau invocate argumente plauzibile care ar stabili o legătură între aplicarea interdicției de a părăsi țara și posibila executare a documentului executoriu, precum și nu au fost invocate argumente că debitorul ar încerca să părăsească permanent țara cu scopul de a se eschiva de la achitarea datoriei.

Acestea fiind reținute, Colegiul respinge ca neîntemeiate argumentele executorului judecătoresc expuse în recurs, or, conform art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin

anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate alegațiile recurentului referitor la netemeinicia actului judecătoresc contestat, or criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea recursului.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil consideră că prima instanță justificat și argumentat s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge demersul înaintat de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitorul Botnari Vasile.

Reieşind din faptul, că încheierea recurată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural, Colegiul judiciar a ajuns la concluzia, că recursul declarat de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina urmează a fi respins ca neîntemeiat şi menţinută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Marianciuc Evelina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 iunie 2025, în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului Botnari Vasile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Ruxanda Pulbere

judecători Roman Pascari

***** Roșca